

Curtea Supremă de Justiție
D E C I Z I E

19 martie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție în componență:

Președinte – Constantin Gurschi,

Judecători – Elena Covalenco, Iurie Diaconu,

examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 12 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 19 noiembrie 2013 de către avocatul Ignat Dumitran în numele inculpatului

Petrov Vladimir Nicolai, născut la 24 septembrie 1990, originar din s.Limanscoe, r-nul Reni, regiunea Odesa, Ucraina, domiciliat în s.Găvănoasa, r-nul Cahul.

Termenul examinării cauzei:

1. 19.09.2012 - 12.06.2013 - prima instanță,
2. 24.06.2013 - 19.11.2013 - instanța de apel,
3. 11.02.2014 - 19.03.2013 - instanța de recurs.

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Cahul din 12 iunie 2013, Petrov Vladimir a fost condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal la 3 ani închisoare.

Conform art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Cahul din 28 martie 2013, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 4 ani și 6 luni închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis.

Acțiunea civilă a fost admisă, dispunându-se încasarea de la Petrov Vladimir în beneficiul lui Cuclari Vladimir a prejudiciului material în sumă de 13836,68 lei, a prejudiciului moral în sumă de 30000 lei și a cheltuielilor de judecată în sumă de 2000 lei.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că Petrov Vladimir, la 16 decembrie 2011, aproximativ la ora 23.30, fiind în stare de ebrietate, aflându-se lângă magazinul din s.Ursoaia, r-nul Cahul, în urma unui conflict apărut subit între dînsul și cet.Cuclari Vladimir, avînd scopul cauzării vătămarilor corporale acestuia, intenționat i-a aplicat lovituri cu un cuțit în regiunea capului și cu lama acestuia în regiunea cutiei toracice cauzîndu-i, conform raportului de expertiză medico-legală nr.165 din 17 august 2012, vătămări corporale grave, sub formă de traumă cranio-cerebrală închisă, fractura denivelată a osului temporal stîng, contuzie cerebrală lobului temporal bazal pe stînga, hematom bazal pe stînga, plagă contuză în regiunea temporală stînga, plagă contuză în regiunea frontală, plagă contuză în regiunea zigomatică pe stînga, plagă contuză în regiunea toracică pe stînga.

3. Sentința a fost atacată cu apeluri de către procuror și avocatul I.Dumitran în numele inculpatului V.Petrov, care au solicitat:

- procurorul, casarea acesteia, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărîri, prin care V.Petrov să fie condamnat în baza art.151 alin.(1) Cod penal la 7 ani închisoare, invocînd blîndețea pedepsei, deoarece instanța nu a dat apreciere juridică tuturor probelor

și circumstanțelor cauzei, încălcând criteriile generale de individualizare a pedepsei și nu a ținut seama de prevederile art.61, 75 Cod penal, de gradul prejudiciabil al faptei săvârșite, de persoana acestuia, care anterior a mai comis o infracțiune, pentru care i-a fost stabilită o pedeapsă sub formă de amendă, ce nu a influențat la reeducarea și corijarea inculpatului, astfel că pedeapsa stabilită de 3 ani închisoare, nu va contribui la reeducarea și corijarea inculpatului, considerând totodată, că prima instanță incorect a dispus aplicarea prevederilor art.84 alin.(4) Cod penal, și i-a cumulat parțial pedeapsa prin sentința anterioară, care nu a devenit definitivă;

- avocatul în numele inculpatului, casarea acesteia, rejudecarea cauzei, cu pronunțarea unei hotărâri de achitare, deoarece fapta nu a fost comisă de inculpat, invocând ilegalitatea și netemeinicia sentinței sub aspectul aprecierii greșite a probelor prezentate de acuzare, care nu confirmă vinovăția lui V.Petrov în cele incriminate, iar instanța s-a manifestat în favoarea acuzării; instanța nu a apreciat faptul că declarațiile părții vătămate vin în contradicție cu cele ale martorului D.Malai; instanța a lăsat fără apreciere circumstanța că partea vătămată în plîngerea inițială adresată organelor de resort, nu a indicat persoana care l-a lovit; instanța a lăsat fără apreciere raportul de expertiză medico-legală, prin care la partea vătămată au fost depistate 4 plăgi contuze pe corp, iar potrivit părții constatoare a fost stabilit că inculpatul a aplicat doar două lovituri cu cuțitul părții vătămate, că obiectul cu care a fost comisă fapta și care este ca corp delict nu corespunde celui ce a fost ridicat de la fața locului.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 19 noiembrie 2013, a fost respins, ca nefondat, apelul declarat de avocatul I.Dumitran în numele inculpatului și admis, apelul procurorului, casată sentința, în partea stabilirii pedepsei și pronunțată o nouă hotărâre, prin care lui V.Petrov, recunoscut vinovat în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, i-a fost stabilită pedeapsa de 5 ani închisoare, iar în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumulul parțial al pedepsei fixate prin sentința Judecătoriei Cahul din 28 martie 2013, i-a fost stabilită pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, cu executarea ei în penitenciar de tip semiînchis. În rest, sentința a fost menținută.

Instanța de apel, verificând în ședința de judecată probele administrate, care au fost cercetate de prima instanță în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, a ajuns la concluzia că acestea demonstrează vinovăția lui V.Petrov în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, fiind bazată pe declarațiile:

- părții vătămate V.Cuclari, care a explicat că aflându-se lângă magazinul din sat, în preajma barului, V.Petrov, fără nici un motiv i-a aplicat o lovitură în regiunea capului, a observat la acesta în mână un obiect strălucitor asemănător cu un cuțit, cu care a fost înjunghiat în regiunea toracică, a mai concretizat că locul faptei era bine iluminat de la becul instalat la magazin, astfel că era lumină suficientă pentru a-l recunoaște pe inculpat, iar ultimul și-a cerut scuze de la el, recunoscându-și vina și achitându-i paguba materială în sumă de 400 euro;

- martorului V.Gazibar, care a relatat că a acordat ajutor medical părții vătămate, care a fost lovit cu cuțitul în regiunea capului, iar din spusele persoanei care îl însoțea a înțeles că acesta a fost agresat cu un cuțit;

- martorului D.Malai, care a lămurit că în apropierea magazinului din sat a auzit gălăgie, apropiindu-se de locul dat l-a văzut pe I.Samoilă, care discuta cu A.Turculeț și V.Petrov, la un moment dat A.Turculeț a scos o bîță încercînd să-l lovească pe I.Samoilă, iar V.Petrov a fugit, atunci dînsul a alergat în urma lui, pe drum l-a observat pe V.Cuclari, care s-a întîlnit cu V.Petrov, căruia acesta din urmă i-a aplicat o lovitură cu cuțitul în

regiunea stîngă a capului și o lovitură în regiunea coastelor, de la care V.Cuclari a căzut jos. Dînsul i-a făcut piedică lui V.Petrov și acesta a căzut jos, însă s-a ridicat și a fugit mai departe, iar el s-a apropiat de V.Cuclari și văzînd că este însîngerat, a chemat ambulanța, după care au venit și I.Samoilă cu A.Turculeț, care l-au telefonat pe V.Petrov, cerîndu-i să vină să vadă ce a făcut. La fel, a mai comunicat că participînd la 17.12.2011 la cercetarea la fața locului, în locul unde i-a pus piedică lui V.Petrov, a fost ridicat un cuțit, pe care l-a văzut la acesta din urmă la 16.12.2011;

- martorului L.Cuclari, care a explicat că soțul l-a rugăminteia lui I.Samoilă s-a dus pînă la magazin, cînd l-a telefonat, a răspuns sora medicală, care i-a comunicat că soțul este internat în spital, iar din spusele acestuia a aflat că a fost atacat de V.Petrov;

- martorului S.Matcaș, care a relatat că împreună cu Șt.Samoilă au participat la efectuarea unor acțiuni de constatare la materialul pe care îl avea ultimul în gestiune referitor la maltratarea cet.V.Cuclari, unde V.Petrov a descris circumstanțele comiterii faptei, cum i-a aplicat lovituri lui V.Cuclari, dînsul a dat explicații fără careva constrîngere fizică și psihică din partea altor persoane și de bună voie a dorit să se împace cu partea vătămată și de a-i achita tratamentul medical;

- martorului V.Iacob, care a explicat că în jurul orei 23.00 cineva i-a comunicat că V.Cuclari a fost tăiat, plecînd la fața locului, l-a văzut pe acesta la pămînt, împreună cu I.Malai l-au urcat în automobil și au pornit spre traseu, unde în întîmpinare le-a venit ambulanța, care l-a transportat la spital, după care a înțeles că între V.Cuclari și V.Petrov a avut loc o ceartă;

- martorului A.Portaru, care a declarat că a auzit de la consăteni că V.Cuclari a fost maltratată de către V.Petrov;

- martorului A.Turculeț, date în cadrul urmăririi penale, din care rezultă că din spusele lui V.Petrov a înțeles că V.Cuclari a fost bătut de dînsul, a mai comunicat că V.Petrov avea cu el un cuțit, iar el avea ascunsă în mîncă o bîță de lemn, pe care a găsit-o și a folosit-o în timpul conflictului cu I.Samoilă;

- martorului D.Cuclari, care a relatat că din spusele lui I.Samoilă a aflat că în urma unui conflict V.Petrov l-a tăiat cu un cuțit pe V.Cuclari, iar discutînd cu V.Petrov, acesta și-a recunoscut vina, fiind de acord să achite suma necesară pentru tratamentul lui V.Cuclari;

- martorului N.Babaianu, care a explicat că din spusele lui E.Portaru a aflat că în luna decembrie 2011, V.Petrov fiind în vizită la dînsa, i-a comunicat că a avut un conflict cu niște persoane din or.Vulcănești;

- martorului P.Iacob, care a comunicat că a participat cînd s-a făcut un experiment în timpul nopții lîngă casa sa, care se află lîngă magazin, și rezultatele au fost întocmite într-un act.

- actele cauzei: procesele-verbale de cercetare la fața locului din 17.12.2011, de confruntare între I.Samoilă și A.Turculeț, între V.Cuclari și V.Petrov, între I.Samoilă și V.Petrov, între martorii D.Mălai și A.Turculeț, de examinare a obiectului și tabelul fotografic din 12.01.2012 și 08.02.2012, rapoartele de expertiză medico-legale nr.28/D din 23.01.2012, nr.48/D din 29.02.2012, nr.174 din 06.03.2012, nr.165 din 17.08.2012, de expertiză nr.10 din 18.01.2012.

Astfel, instanța de apel a conchis că probele sus-menționate cert dovedesc vinovăția inculpatului V.Petrov în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal și combat argumentele apelantului, precum că nu au fost administrate probe ce ar dovedi vinovăția inculpatului în cele incriminate, iar nerecunoașterea vinei de către acesta este o metodă de apărare, și nu constituie temei pentru achitarea lui, de rînd ce probele administrate coroborează reciproc și nu trezesc careva dubii, deoarece reieșind din

declarațiile părții vătămate, a martorilor D.Mălai, L.Cuclari, S.Matcaș, A.Turculeț, date în cursul urmăririi penale, rapoartelor de expertiză medico-legale, rezultă că anume V.Petrov cu un cuțit i-a provocat lui V.Cuclari leziuni corporale grave, periculoase pentru viață.

Neîntemeiat instanța de apel a considerat și argumentul apelantului, precum că pe cuțitul ridicat de la fața locului nu s-au găsit amprente și sudoare de la V.Petrov, reieșind din rapoartele de expertiză nr.10 din 18.01.2012 și, respectiv, nr.174 din 20.08.2012, astfel că dînsul nu a ținut acel cuțit în mîină, deoarece pentru probarea faptului că V.Petrov a lovit partea vătămată cu cuțitul respectiv nu este obligatoriu și exclusiv numai proba cu expertiza, de rînd ce faptul dat a fost confirmat prin declarațiile părții vătămate, cît și a martorului D.Mălai, care a declarat că a văzut cum inculpatul a scos cuțitul și i-a aplicat o lovitură lui V.Cuclari, dînsul i-a pus piedică acestuia, care a căzut, iar a doua zi cuțitul a fost găsit anume în locul unde a avut loc incidentul.

Respins a fost de instanță și argumentul apelantului precum că partea vătămată la depunerea plîngerii la organul de poliție nu a indicat concret că anume V.Petrov i-a provocat leziuni corporale grave și că experimentul a fost făcut în altă perioadă decît a avut loc infracțiunea, deoarece faptul dat nu denotă că V.Petrov nu este vinovat în săvîrșirea infracțiunii imputate, de rînd ce cumulul de probe administrate dovedește vinovăția acestuia.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic afirmațiile apelantului, precum că din declarațiile unor martori rezultă că V.Petrov a scos cuțitul și a luat-o la fugă, ceea ce înseamnă că acesta nu ar fi avut intenția de a-l folosi, deoarece prin faptul că inculpatul inițial a recunoscut că l-a lovit pe V.Cuclari și a dorit să se împace cu partea vătămată, achitîndu-i benevol suma de 400 euro pentru tratament, se dovedește că anume dînsul se face vinovat de comiterea faptei incriminate.

Totodată, instanța de apel a considerat că apelul procurorului în latura penală este întemeiat și urmează a fi admis, deoarece prima instanță a aplicat o pedeapsă prea blîndă inculpatului, care nu este echitabilă faptei comise, nu corespunde împrejurărilor cauzei și normelor legale, și nu va atinge scopul de corectare și reeducare a inculpatului, astfel nu s-a acordat deplină eficiență prevederilor art.61, 75 Cod penal.

Astfel, instanța de apel a concluzionat că, reieșind din gravitatea infracțiunii săvîrșite, de motivul acesteia, de persoana inculpatului, care se caracterizează negativ, de influența pedepsei aplicate inculpatului, precum și de prevederile art.61, 75 Cod penal, a conchis că corectarea și reeducarea acestuia este posibilă doar prin izolarea lui de societate, cu stabilirea unei pedepse de 5 ani închisoare, iar reieșind din faptul că sentința anterioară a Judecătoriei Cahul din 28.03.2013, prin care V.Petrov este condamnat în baza art.287 alin.(3) Cod penal la 2 ani și 8 luni închisoare, a fost menținută prin decizia Curții de Apel Cahul din 11.07.2013, instanța a conchis în temeiul art.84 alin.(4) Cod penal, de a-i stabili pedeapsa definitivă de 6 ani închisoare, pedeapsă care va fi aptă să conducă la realizarea scopurilor sancțiunii, contribuind la reeducarea inculpatului, la formarea unei noi atitudini a acestuia față de ordinea de drept, regulile de conviețuire socială și principiile morale.

La fel, instanța de apel a conchis că prima instanță neîntemeiat a exclus din învinuirea lui V.Petrov circumstanța „săvîrșirea infracțiunii în stare de ebrietate”, deoarece inculpatul, fiind audiat în cadrul ședinței de judecată, a declarat că în acea seară a servit două pahare de vin, iar în partea descriptivă a sentinței, instanța a constatat fapta criminală ca fiind dovedită, indicîndu-se și faptul că inculpatul, la 16.12.2011, aproximativ la ora 23.30, era în stare de ebrietate, iar prin rechizitoriu, conform art.77 Cod penal, această circumstanță a fost reținută ca agravantă.

5. Împotriva sentinței și deciziei instanței de apel a declarat recurs ordinar avocatul I.Dumitran care, invocând temeiurile prevăzute de art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, solicită casarea acestora, rejudicarea cauzei și pronunțarea unei hotărâri de achitare, invocând că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra motivelor invocate în apel și anume: că cuțitul găsit la fața locului, reieșind din descrierea expertizei și procesul-verbal de examinare a obiectului, nu este cel cu care a fost comisă fapta; pe cuțit nu au fost găsite urme papilare sau de sudoare ce ar fi aparținut inculpatului; declarațiile părții vătămate vin în contradicție cu probele scrise, și anume în plîngerea adresată organelor de resort acesta nu a indicat persoana care l-a lovit cu cuțitul, dar în ședința de judecată a indicat la V.Petrov; conform raportului de expertiză părții vătămate i-au fost cauzate 4 plăgi contuze pe corp, iar de către organul de urmărire penală i s-a incriminat doar aplicarea a două lovituri cu cuțitul; instanța de apel, rejudicînd cauza, nu a fost în drept să-și întemeieze concluziile pe declarațiile părții vătămate și a martorilor care au fost audiați în prima instanță și neîntemeiat a dispus aplicarea prevederilor art.84 alin.(4) Cod penal în privința inculpatului, de rînd ce procurorul nu a solicitat aplicarea dispozițiilor date.

6. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursului ordinar în raport cu materialele dosarului și motivele invocate, Colegiul penal decide inadmisibilitatea acestuia din următoarele considerente.

Potrivit textului recursului, recurentul invocă ca temeiuri de casare a hotărîrilor judecătorești art.427 alin.(1) pct.6), 8) Cod de procedură penală, care stipulează că hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul cînd instanța nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței, sau cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.

Raportînd norma nominalizată la situația în cauză, instanța de recurs constată că nici unul din aceste temeiuri nu sînt aplicabile din punct de vedere al prezenței erori de drept, care ar fi temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării hotărîrilor judecătorești.

Colegiul penal reține că instanța de apel, în baza probelor administrate în cauză și verificate suplimentar în ședința de judecată, cu respectarea prevederilor art.100 alin.(4) Cod de procedură penală, le-a dat o apreciere justă, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității, veridicității și coroborării reciproce, stabilind cu certitudine toate aspectele de fapt și de drept, corect ajungînd la concluzia privind vinovăția lui V.Petrov în săvîrșirea infracțiunii prevăzute de art.151 alin.(1) Cod penal, încadrarea juridică a acțiunilor acestuia fiind justă.

Din conținutul deciziei rezultă că această concluzie s-a tras avînd în vedere depozițiile părții vătămate V.Cuclari, a martorilor V.Gazibar, D.Malai, L.Cuclari, S.Matcaș, V.Iacov, A.Portaru, A.Turculeț, D.Cuclari, E.Lazăr, N.Babaiianu, P.Iacob, și actele cauzei - procesele-verbale de cercetare la fața locului din 17.12.2011, de confruntare între I.Samoilă și A.Turculeț, între V.Cuclari și V.Petrov, între I.Samoilă și V.Petrov, între D.Malai și A.Turculeț, de examinare și recunoaștere a obiectului, tabelele fotografice din 12.01.2012 și 08.02.2012, rapoartele de expertiză medico-legale nr.28/D din 23.01.2012, nr.48/D din 29.02.2012, nr.174 din 06.03.2012, nr.165 din 17.08.2012, de expertiză a cuțitului nr.10 din 18.01.2012, probe care sînt detaliat descrise la pct.4 al prezentei decizii.

Astfel, se constată că în cauză s-au stabilit toate elementele componente ale infracțiunii, inclusiv vinovăția inculpatului V.Petrov, după cum rezultă din decizia instanței de apel, care s-a pronunțat asupra circumstanțelor de fapt și și-a motivat

concluzia prin cumulul de probe pertinente și concludente, administrate pe parcursul judecării cauzei și ulterior apreciate în conformitate cu prevederile art.101 Cod de procedură penală, în mod obiectiv.

Argumentele invocate de recurent, precum că instanțele de fond eronat au apreciat probele cauzei, și anume declarațiile părții vătămate V.Cuclari, a martorilor D.Malai și I.Samoilă, nu pot fi reținute, deoarece instanța de apel s-a expus asupra acestora, concluzionând că declarațiile lor pe parcursul urmăririi penale și a cercetării judecătorești sînt consecvente și coroborează între ele, precum și cu restul probelor cauzei, și nu trezesc careva dubii, mai mult că aceștia fiind audiați în prima instanță, au dat declarații sub jurămînt, fiind preîntîmpinați, conform art.312-313 Cod penal, pentru darea mărturiilor false.

Lipsit de temei este și argumentul recurentului, precum că instanța de apel și-a motivat soluția adoptată pe baza declarațiilor martorilor audiați în prima instanță, fără ca aceștia să fie audiați pe viu în instanța de apel, deoarece instanța a rejudecat cauza doar în partea stabilirii pedepsei, astfel că a fost în drept de a verifica legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate pe baza probelor examinate de prima instanță, iar în cazul cînd partea apărării nu a fost de acord cu declarațiile unor anumiți martori, urma să înainteze un demers, prin care să solicite audierea acestora în instanța de apel, așa cum prescrie art.414 alin.(3) Cod de procedură penală.

Neîntemeiată este și afirmația recurentului că conform raportului de expertiză, părții vătămate i-au fost cauzate 4 plăgi contuze pe corp, iar de către organul de urmărire penală i s-a incriminat doar aplicarea a două lovituri cu cuțitul, deoarece anume în urma acestor două lovituri cu cuțitul, partea vătămată s-a ales cu leziuni corporale medii.

Nu poate fi reținut nici argumentul recurentului, precum că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra faptului că cuțitul găsit la fața locului, reieșind din descrierea expertului și procesul-verbal de examinare a obiectului, nu este cel cu care a fost comisă fapta și că pe acesta nu au fost găsite urme papilare sau de sudoare ce ar aparține inculpatului, deoarece, cuțitul ridicat și descris în procesul-verbal de cercetare la fața locului corespunde caracteristicilor cuțitului descris în raportul de expertiză dactiloscopică, iar potrivit procesului-verbal de recunoaștere a obiectului (cuțitului) din 08.02.2012, martorul D.Malai a recunoscut cuțitul sub nr.3 după forma mânerului și îndoitura lamei. La fel, cu toate că pe cuțit nu au fost depistate urme papilare, prin raportul de expertiză medico-legală nr.174 din 06.03.2012, s-a stabilit că sîngele de pe lama cuțitului poate aparține unei singure persoane de grupa AB₀(IV) cu antigenul asociat H, cum este V.Cuclari.

Colegiul penal consideră neîntemeiată și afirmația recurentului, precum că instanța de apel greșit a dispus aplicarea în privința inculpatului a prevederilor art.84 alin.(4) Cod penal, pe motiv că procurorul în apelul său nu a solicitat aplicarea acestei dispoziții, depășind limitele apelului, deoarece la acel moment, procurorul, contestînd sentința primei instanța atît în partea stabilirii pedepsei, cît și în partea aplicării incorecte a dispozițiilor art.84 alin.(4) Cod penal, nu a solicitat stabilirea pedepsei prin cumul de sentințe, fiindcă sentința anterioară nu era definitivă, aceasta fiind contestată cu apel. Însă, la data pronunțării hotărîrii în cauza data, sentința anterioară a devenit definitivă și, prin urmare, instanța de apel a fost în drept de a dispune aplicarea dispoziției normei sus-menționate în privința inculpatului, în corespundere cu prevederile art.385 Cod de procedură penală.

Colegiul penal menționează că motivele invocate în recurs referitor la modul de apreciere a probelor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute de alin.(1) art.427 Cod de procedură penală. Mai mult, aprecierea probelor ține de examinarea cauzei în fapt și în drept fie în instanța de fond, fie în instanța de apel, iar dezacordul unei părți în acest sens,

nu echivalează cu o eroare ce ar da temei de casare a unei hotărâri de condamnare sau de achitare. Concomitent, Colegiul constată că recurentul invocă în recurs aceleași argumente ca și în apel, asupra cărora instanța de apel, examinându-le în ansamblu, conform art.414 alin.(3) Cod de procedură penală, s-a pronunțat detaliat și motivat.

Astfel, Colegiul penal constată că toate probele administrate au primit o apreciere la justa lor valoare, iar concluziile privind vinovăția inculpatului V.Petrov în comiterea infracțiunii imputate rezultă din circumstanțele de fapt stabilite în cauză.

Decizia instanței de apel cuprinde fondul apelului și temeiurile de fapt și de drept care au dus la respingerea apelului, precum și motivele adoptării soluției, ceea ce se încadrează în prevederile art.417 Cod de procedură penală.

Pedeapsa este stabilită inculpatului cu respectarea prevederilor art.61, 75-76, 84 alin.(4) Cod penal, în limita sancțiunii normei penale în baza căreia a fost declarat vinovat, ținându-se seama de criteriile generale de individualizare a pedepsei, de gradul pericolului social al infracțiunii comise, persoana acestuia, de toate circumstanțele cauzei, care agravează ori atenuează răspunderea.

În conformitate cu prevederile art.432 alin.(2) pct.4) Cod de procedură penală, instanța de recurs, examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

În acest context, Colegiul penal decide asupra inadmisibilității recursului ordinar declarat de avocat în numele inculpatului, fiind vădit neîntemeiat.

7. În conformitate cu art.432 alin.(1)-(2) pct.4) Cod de procedură penală, Colegiul penal al Curții Supreme de Justiție

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocatul Dumitran Ignat în numele inculpatului Petrov Vladimir, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 12 iunie 2013 și deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Cahul din 19 noiembrie 2013, în cauza penală privind-l pe Petrov Vladimir, fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, semnată la 10 aprilie 2014, pronunțată integral la 16 aprilie 2013.

Președinte

Constantin Gurschi

Judecători

Elena Covalenco

Iurie Diaconu